

Heliga stenar : minnessång

Bohman, August,

81 A Br.

National Library
of Sweden

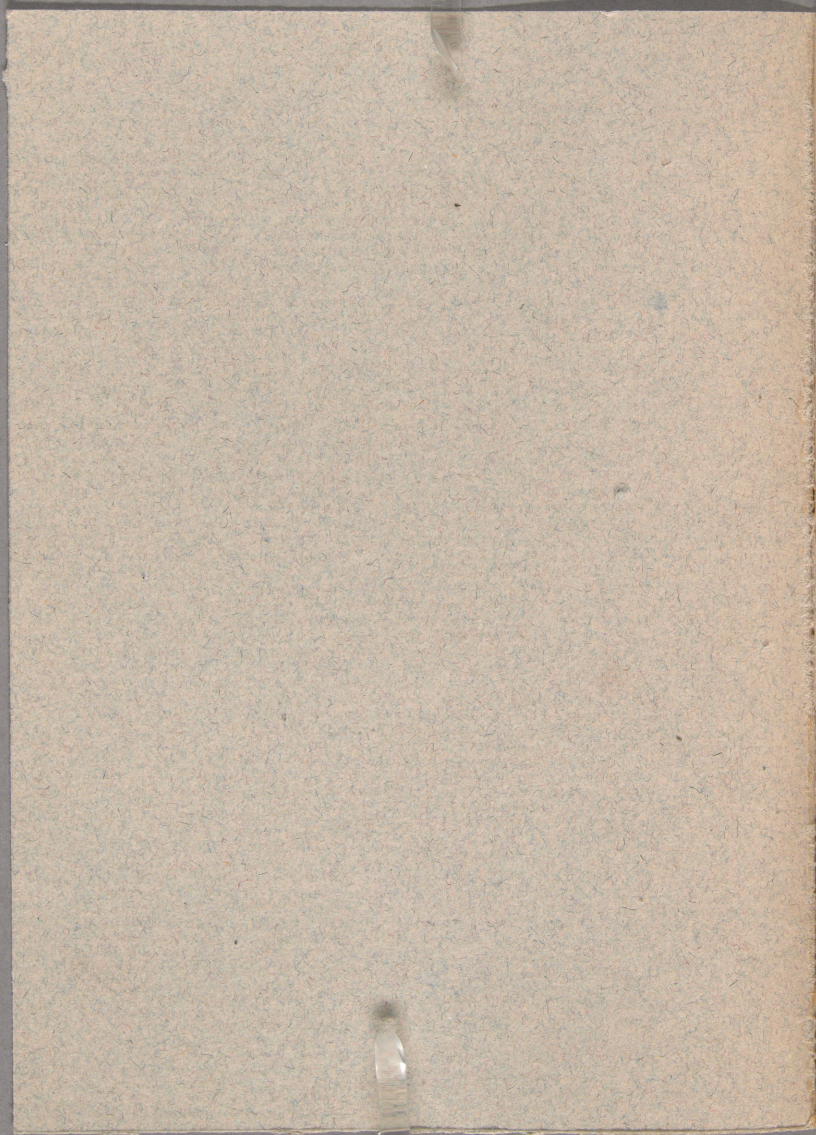
BOHMAN, AUG

Heliga stencar

Vitt. Sv.

(832)

0

†

Vitt. 30
(M)
o

Meliga Stenar

Minnessång

af

AUG. BOHMAN.

STOCKHOLM

A. BOHMANS FÖRLAG.

Heliga Steinar

Minnesång

AUG. BOHMAN

STOCKHOLM 1900

H. NILSSONS BOKTRYCKERI

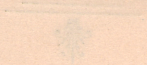
Döbelnsgatan 29.

Hvad moder och hvad fader gjort,
Kan ingen ann' i världen göra;
Och intet kan som hemmets port
Oss undan storm och oro föra.
Den bästa plats, en dödlig nått,
Är den, där vaggan stått.

Hand meder och hvad ledar gjord
Kan ingen ann i världen göra;
Och inset kan som hemmets port
Oss rindan seum och oro föra.
Den blisc plats en höllig natt
Är den, där vägnar stå.

Heliga Stenar.

Hvi ligga dessa stenar så!
Det synes, som en grund det varit,
Fast huset, som var byggdt därpå,
För länge, länge sedan farit.
Kring stenarna nu mossa gror
Och sveper dem i flor,

Bland dessa stenar har jag stått
Med längtande, bedröfvadt hjärta.
Dess anblick väcker minnet blott
Till ökad saknad, sorg och smärta,
Men ändock vill jag dröja här,
Ty platsen är så kär.

Ack, denna plats! Hvad den är skön!
O, huru helig jag den aktar,
Då jag, försänkt i stilla bön,
Med tåradt öga den betraktar;
Här ha min far och moder gått,
Här har min vagga stått.

Här sjöngs för mig den första sång,
I moderstoner, ljufva, rena,
Och sången ljud vid vaggans gång;
Den sjöngs för mig, för mig allena.
Här värmdes jag vid moders barm
Och bars på hennes arm.

Här vakade hon mången natt,
Då febern hennes gosse brände.
Hon vyssjade och bar sin skatt,
Men aldrig egen trötthet kände.
Hon bad, hon nämnde Jesu namn
För sonen i sin famn.

Och när jag log mot hennes blick,
Hur gladdes icke hennes hjärta!
Det var ock all den lön hon fick,
Jag ofta tänkt därpå med smärta.
Ack, i min späda barndoms år
Jag såg min mor på bår.

Och det var här på denna grund
Hon lefde, älskande de sina;
Och det var här hon hvarje stund
Liksom en hemmets sol sågs skina,
Och det var här jag tårar göt,
Då hon sitt öga slöt.

Och det var hit min fader gladt
Från dagens arbete fick ilar,
Och det var här han, trött och matt,
Så många gång fann ro och hvila.
Här var det, han i famn mig tog,
Och det var här han dog.

De äro borta båda två,
Och man har bortfört deras stuga.
Se, buskar, som på grunden stå,
För vindarna sig sakta buga.
Jag böjer knä, af känslor stum,
På detta helga rum.

Väl var den stugan arm och låg,
Men kärlek bodde dock därinne.
Och, o hur gerna jag den såg,
Jag ser den än uti mitt minne.
Och tanken ilar mången stund
Till älskad, helig grund.

Ack, nog är världen stor och vid
Och rikare, än barnet trodde,
Men hvar finns där den stilla frid,
Som tätt vid modershjärtat bodde?
Den finns ej mer; dess minnen blott
Bo kvar, där stugan stått.

Utvisen platsen, blifven kvar
I mossbevuxna, kära stenar,
Till dess basunen ljuder klar,
Då evighetens Gud förenar,
Hvad slitet blef af tidens tvång,
Vid harpoklang och sång.

Val
e

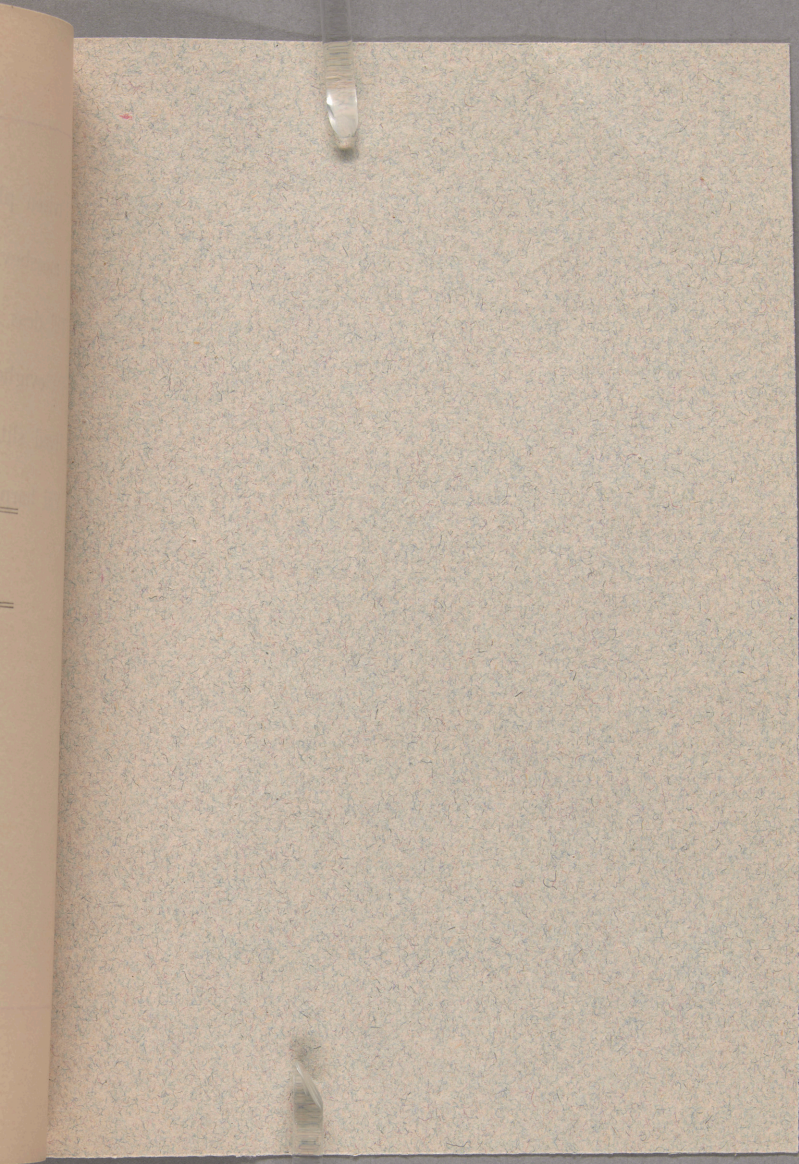

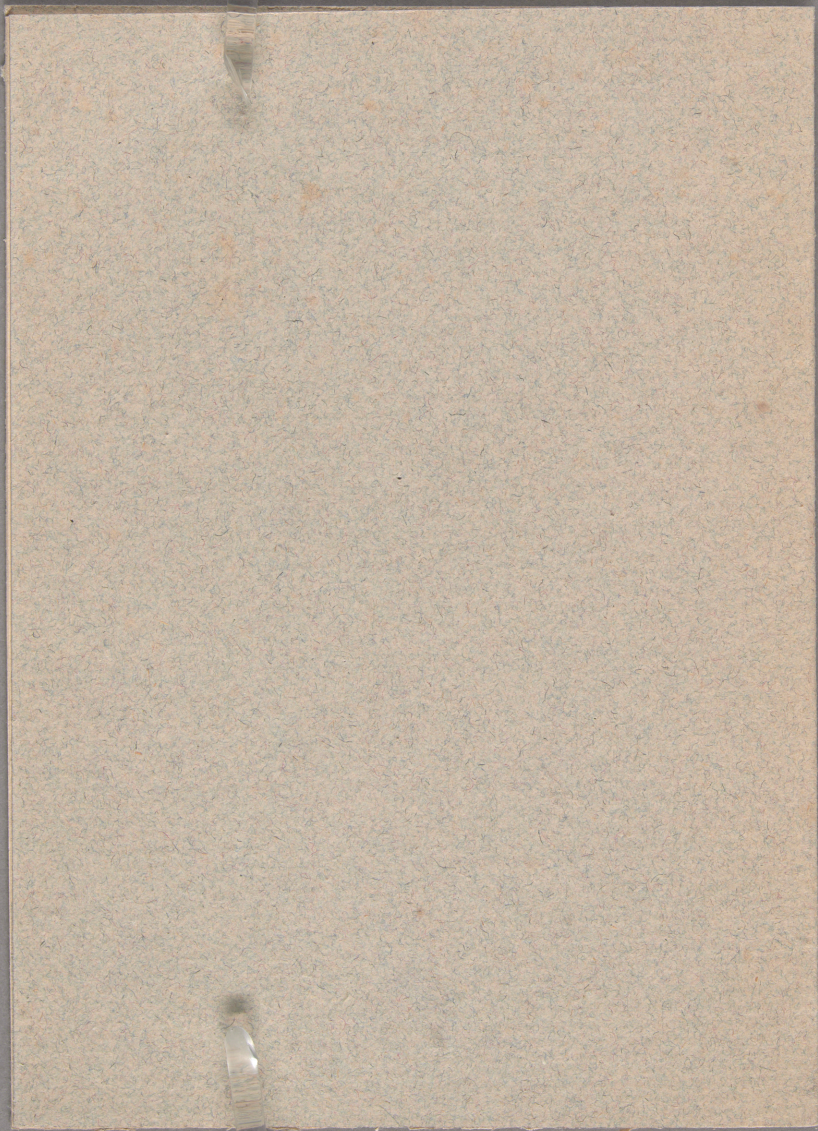
Pris 20 öre.

---

e

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

